

ৰাম্ফুসে মাছ

বড়ো- বড়ো কুমির, হাঙৰ, তৱাই জ্যন্ত মানুষ খায় আমৱা তো এই জানি। এক হাত লম্বা নদীৰ মাছ,তৱা যে আবাৰ জানোয়াৰ দেখলে কামড়ে ধৰে এমন কথা তো শূনি নি ! আমাদেৰ দেশেৰ নদীতে তো এমন ৰাম্ফুসে মাছ দেখা যায় না। কিন্তু দক্ষিণ আমেৰিকাৰ আমাজন নদীৰ অশেপাশে এৰকম মাছ দেখতে পাওয়া যায়। সে জায়গায় মানুষ যদি জলে নামে,তবে তাকে আধ মিনিটও জলে থাকতে হয় না, তাৰ মধ্যেই মাছেৱা তাকে কামড়িয়ে এমন রক্তাৱক্তি কৰে দেয় যে তাকে প্ৰাণেৰ দায়ে জল ছেড়ে উঠে আসতে হয়। সে দেশেৰ লোকে তাকে পিৱাই বলে।

বুলডগেৰ মতো মুখ মাছটাৰ, তাৰ মধ্যে ছোটো ছোটো ছুঁচলো দাঁত; একেবাৰে ক্ষুৱেৰ মতো ধাৱালো। তাৰ উপৰ মেজাজখানাও চেহাৱাৰই উপযুক্ত- জলেৰ মধ্য থেকে এক হাত লফিয়ে ডাঙাৰ মানুষকে কামড়ে দেওয়া তাৰ পক্ষে কিছুই আশ্চৰ্য্য নয়। আৰ যেখানে কামড়ে ধৰে, সেখানে খানিকটা ছিঁড়ে না আসা পৰ্যন্ত সে কামড় ছাড়ে না। তাৰ ওপৰ এৱা সব সময় দল বেঁধে ফেৰে। হাঙৰ কুমিৰ যেখানে থাকে সেখানেও নাকি মাছ থাকে,নানারকম জলজন্তু থাকে; কিন্তু পিৱাই-এৰ আড্ডা যেখানে তাৰ ত্ৰিসীমানাৰ মধ্যে কোনো প্ৰাণীৰ থাকবাৰ জো নেই। সেখানকাৰ জলে যদি গৰু ঘোড়া নামে তবে আৰ আস্ত ফেৰে না। একবাৰ একটা ষাঁড় কুড়ি-পঁচিশ হাত চওড়া একটা নদী পাৰ হতে গিয়েছিল- কিন্তু বেচাৱাৰ আৰ পাৰ হওয়া হল না। তাৰ আগেই ৰাম্ফুসে মাছেৱা তাকে খেয়ে শেষ কৰে দিল। এৰকম দুৰ্ঘটনা অনেক জানোয়াৰেৰ ভাগ্যেই ঘটে থাকে- তাৰ মধ্যে মানুষও বাদ পড়েনি। হাজাৰ মাছে একসঙ্গে কামড় দেয় আৰ এক- এক কামড়ে এক এক খাবল মাংস উঠিয়ে আনে। দু চাৰ মিনিটেৰ মধ্যে এক একটা জানোয়াৰকে খেয়ে শেষ কৰে দেয়। কত সময় এমন হয় যে লোকে নদীতে জল আনতে গেছে হঠাৎ কে তাৰ হাত কেটে নিল! জানোয়াৰেৰা জল খেতে এসেছে-কট কৰে তাৰ নাক কেটে গেল। সেদেশেৰ লোকে জানে এ পিৱাই মাছেৰ কান্ড!